

Thiếu Tướng Bùi Thế Lân **Tư Lệnh SĐTQLC** **(1932 - 2014)**

Học sinh trường Trung Học Chu Văn An Hà Nội.

1953: Theo học khóa 4 Cương Quyết Trường Sĩ Quan Trừ Bị Thủ Đức (khai giảng ngày 7-11-1953, mãn khóa ngày 1-6-1954).

1954: - Tốt nghiệp với cấp bậc Thiếu Úy (Nghị Định số 795-QP ngày 25-7-1954 của Bộ Quốc Phòng).

- Đại Đội Trưởng, Tiểu Đoàn 1 Thủy Quân Lục Chiến.

1960: Trung Úy Tham Mưu Trưởng Liên Đoàn Thủy Quân Lục Chiến.

1961: Ngày 1-6, Đại Úy Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 4 Thủy Quân Lục Chiến.

1963: Bàn giao Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 4 Thủy Quân Lục Chiến cho Đại Úy Lê Hằng Minh để lên đường du học khóa Chỉ Huy và Tham Mưu Thủy Quân Lục Chiến tại căn cứ Thủy Quân Lục Chiến Quantico, Virginia, Hoa Kỳ.

1964: - Giữa tháng 3, Tham Mưu Trưởng Lữ Đoàn Thủy Quân Lục Chiến thay thế Thiếu Tá Trần Văn Nhứt đi làm Phụ Tá Tùy Viên Quân Lục tại Phi Luật Tân.

- Thăng Thiếu Tá.

1965: Ngày 1-11, thăng Trung Tá.

1966: Thăng Đại Tá.

1971: Tư Lệnh Phó kiêm Tham Mưu Trưởng Sư Đoàn Thủy Quân Lục Chiến.

1972: - Ngày 4-5, Tư Lệnh Sư Đoàn Thủy Quân Lục Chiến thay thế Trung Tướng Lê Nguyên Khang đi làm Tổng Thanh Tra Quân Lục Việt Nam Cộng Hòa.

- Ngày 28-5, vinh thăng Chuẩn Tướng nhiệm chức.

1973: Vinh thăng Chuẩn Tướng thực thụ.

1975: - Đầu tháng 4, vinh thăng Thiếu Tướng nhiệm chức.

- Sau ngày 30-4 định cư tại Houston, Texas Hoa Kỳ.

HUY CHƯƠNG:

Được ân thưởng nhiều huy chương Quân sự và Dân sự cao quý kể cả các Huy Chương Đồng Minh.

Trong số Huy Chương Đồng Minh có Huy Chương Legion of Merit (Degree of Commander)

LANG SON

BBT: Lạng Sơn Thiếu Tướng Bùi Thế Lân, cựu Tư Lệnh SĐ/TQLC, ngày 14-1-2014 hồi 9.10 người anh cả của gia đình Cọp Biển vừa từ già gia đình cùng các chiến hữu để về chốn bình yên, nơi không còn súng đạn, không còn khen chê. Hành trang Lạng Sơn mang theo về cõi phúc là niềm nhớ thương và chúc lành của gia đình và các Mũ Xanh

BBT đặc san Sóng Thần TQLC xin ghi lại một số trong rất nhiều cảm tưởng về Lạng Sơn sau khi ông ra đi:

***

MX Nguyễn Thành Trí cựu TLP:

Là một trong những Mũ Xanh năm xưa sát cánh bên Thiếu Tướng, tôi đã từng chia xẻ cùng ông những khó khăn trên chiến trường và vinh quang trong chiến thắng, nay ông ra đi, tôi xin thấp nén hương lòng tưởng nhớ cánh chim đầu đàn cuối cùng đã vĩnh viễn cất cánh bay cao. Cầu mong nơi nào đó trên cõi bồng lai siêu thoát, ông đang thanh thản mỉm cười với bao chiến hữu đã đi trước trên khắp 4 vùng chiến thuật đang chào đón ông.

Xin vĩnh biệt Lạng Sơn

***

MX Phạm Cang THT/TQLC: ...

Đành rằng “Một kiếp nhân sinh. Sinh ký tử quy”. Lạng Sơn ra đi để lại vô vàn thương tiếc cho gia đình và quân nhân các cấp trong Binh Chung TQLC.

Danh tướng Mac Athur từng nói:

—“Người lính già không bao giờ chết, họ chỉ mờ nhạt thôi”

Nhưng với các chiến hữu TQLC thì người: “Lính già Lạng Sơn sẽ không bao giờ mờ nhạt, Ông sẽ luôn trong trái tim chúng tôi”

Nhớ người chỉ huy can trường và mưu lược.

Cầu nguyện Người thân thang nơi miền cực lạc..

Toàn thể Mũ Xanh nguyện cầu.

***

MX Nguyễn Thế Thụy:

Vĩnh Biệt Đại Bàng Lạng Sơn

Thưa thầy! Từ năm 1972 đến thời điểm bây giờ thầy trò mình tuy gần mà xa, tuy xa mà gần.

Trước nhứt tôi xin mạn phép nói ra chuyện thật gần nhưng cũng rất thật xa, đó là vào thời chinh chiến, bom đạn ngút trời miền Trị Thiên thì tôi được lệnh chuyển về làm âm thoa viên cho thầy, cũng từ giây phút đó, thầy và tôi gần như hình với bóng, những địa danh, những đơn vị thầy đến thăm đều có tôi cận kề làm nhiệm vụ truyền tin. Tháng ngày gần gũi hơn 3 năm, thầy trò mình trực tiếp chuyện trò không hơn mười lời, còn lại tất cả đều qua trung gian anh Đại Dương (Đ/U Đan Chánh Văn Phòng) hay anh Hồng Hà (Tr/U Hạnh Tuy Viên). Sự thật là như vậy, và điều đó cũng phải thôi, vì giữa thầy và tôi cũng chẳng có gì để nói thêm ngoài mười lời không hơn không kém.

Hơn nữa, tuổi tác, cấp bậc, khoảng cách quá xa giữa thầy và trò, thầy và tôi gần kề bên nhau chỉ vì nhiệm vụ. Hay nói cách khác, thầy là vị chỉ huy, là vị Tư Lệnh binh chủng tổng trừ bị, còn tôi là người lính, nhưng tình huynh đệ đã kết nối thầy trò mình lại để phục vụ và thi hành bổn phận quân nhân trong Quân Lực VNCH, thầy và tôi tuy gần mà xa là vì vậy.

Sau ngày gầy súng, suốt gần 39 năm sau sống đời tỵ nạn, thầy và tôi tuy xa mà gần. Thầy trò mình ở cách xa nhau hàng vạn dặm, nhưng lại có nhiều cơ hội chuyện trò với nhau, từ mẩu chuyện nho nhỏ về gia đình tới chuyện thăm hỏi về đại gia đình Mũ Xanh, ai còn ai mất, ai khỏe mạnh ai yếu đau thầy đều hỏi thăm qua tôi, rồi thầy kể cho tôi nghe chuyện thiên hạ sự. Cứ như thế, thỉnh thoảng thầy trò lại gọi cho nhau, tôi hỏi thăm sức khỏe của thầy, thầy bảo:

—“Anh tuy sống âm thầm những vẫn nhớ đến các em”.

Cứ thế, mỗi lần gọi nhau, thầy trò lại có thêm vài mẩu chuyện mới, tâm sự với nhau những kỷ niệm buồn vui đơn vị cũ, chiến trường xưa tôi mới hiểu thầy thương tôi một thì thầy quý đồng đội tôi mười. Những câu chuyện vụn vặt ngày nay kết lại với những kỷ niệm xưa, thầy thức trắng đêm hướng về người lính tiền tuyến cho tôi thấy tình huynh đệ chi binh cao vời vợi trong thầy.

Vâng, một già một trẻ, một thầy một trò, không ràng buộc...thầy coi tôi như cái bóng để thầy tâm sự những điều mà thầy ít khi nói với ai, nói với ai chưa chắc họ đã hiểu nên thầy nói với trò như thầy

nói với chính mình. Tuy xa mà gần là vậy.

Cuộc đời là thế, xin hãy giữ gìn những gì mình đang có và nên cố gắng “tốt” với nhau, ít nhất là tiếng nói, cho đến hết cuộc đời này.

Thưa thầy Lạng Sơn. Gần 39 năm trước tôi đã làm trọn nhiệm vụ một âm thoại viên, theo sát chân thầy lúc an toàn, lúc hiểm nguy, tôi không chùn bước, kể cả lúc tất cả không còn lối thoát nên tôi đã quyết định theo thầy sang tận xứ này. Rồi gần 39 năm trở lại đến bây giờ và mãi mãi, tôi vẫn kính mến, quý trọng thầy, dù rằng thầy không còn là Đại Bàng Lạng Sơn, không còn là Tư Lệnh Binh Chung Tổng Trừ Bị, SĐ/TQLC, bởi vì ở cương vị nào thì trong thầy cũng đầy lòng nhân nhưng ngoài mặt thì nghiêm khắc.

Sáng 14 tháng 1 năm 2014, lúc 10:03 am, chị Huy Lễ gọi báo tin buồn ông thầy đã trút hơi thở cuối cùng của cuộc đời! Nhận tin... lòng dạ tôi buồn sâu lắng, bao nhiêu kỷ niệm với thầy dồn dập đến trong tôi, thế là xong một đời người!

Ước nguyện của tôi đã là sự thật, xin cảm ơn Thượng Đế đã ban cho thầy đời sống thanh bình vĩnh cửu, thầy ra đi nhẹ nhàng thanh thoi như tôi hằng ước nguyện như thế cho thầy, cho chính tôi. Rồi mai này tôi sẽ khăn gói lên San Jose đưa tiễn chân thầy lần cuối cùng.

Kính cầu xin Thầy an nghỉ nơi bình yên cửa nhà Phật

San Bernardino 1-14-2014
Tiểu Cần Nguyễn Thế Thụy.

***

MX Huỳnh Văn Phú, TP/TLCSĐ:

Lạng Sơn rất kỹ lưỡng và chi tiết trong mọi quyết định. Ông có một trí nhớ phải nói là tuyệt vời. Một văn thư đề cập đến một vấn đề gì đó dù đã trải qua nhiều năm, ông cũng nhớ lại một cách rành mạch. Một quân nhân nào đã trình diện ông qua một lần, ông vẫn nhớ rất kỹ. Hồi tết Mậu Thân 1968, ông nằm trên ghé bó trong TOC ở BTL để theo dõi sát tình hình từng đơn vị, theo sát xuống đến cấp đại đội ở khắp nội ngoại thành thủ đô Saigon.

Sau này ở ngoài Hương Điền cũng thế, thời gian Sư Đoàn TQLC hành quân ở Quảng Trị, với cương vị là Tư Lệnh Sư Đoàn, hầu như hàng ngày ông đều bay đến các đơn vị trực thuộc, kể cả các đơn vị tăng phái cho Sư Đoàn, để nắm vững tình hình

chiến sự cũng như đôn đốc... Bên cạnh đó, suốt đêm ông phải thức để lo giải quyết vấn đề văn thư để kịp chuyển về hậu cứ. Có thể nói sức làm việc của ông là quá sức chịu đựng của con người, cho thấy ông là một vị chỉ huy có ý thức trách nhiệm rất cao, có cái nhìn bao quát về mọi vấn đề. Đây là một vị tướng nằm ngủ trong hầm bao cát suốt thời gian 5 năm kể từ khi Sư Đoàn TQLC được giao trách nhiệm trấn giữ miền địa đầu giới tuyến.

Lãnh đạo chỉ huy là thế, còn về tham mưu thì ông là bậc thầy. Tuy không theo học một khoá viết văn hay báo chí nào nhưng ông “edit” các bản tin chiến sự rất bài bản. Nói một cách tóm tắt là ông có thể viết tin tức thời sự không thua gì một phóng viên nhà nghề. Tôi rất phục cách sửa các bản tin của ông.

Còn một chi tiết ít người biết, thoát nhìn hay chưa tiếp xúc thì ông mang dáng dấp của một cấp chỉ huy nghiêm nghị, khô khan, cần cỗi, nhưng thực ra ông có óc khôi hài rất đáng phục, óc khôi hài của ông đã biến tinh thần làm việc của thuộc cấp đang căng thẳng trước các tình thế gay go nguy hiểm thành bình tĩnh sáng suốt giải quyết sự việc dễ dàng. Ông cũng có óc châm biếm của một “satirist”.

***

MX Mai Văn Tấn:

Tôi xin nói lên cảm nghĩ về Thiếu Tướng Tư Lệnh SĐ/TQLCVN.

Bắt đầu HQ Lam Sơn 719, ông làm Tư Lệnh Phó và thường xuyên ở tại vùng hành quân. Trong trận tái chiến chiếm Cổ Thành Quảng Trị ông chính thức là Tư lịnh SĐ/TQLC.

Trận tái chiếm Cổ Thành QT, phải nói đây là cuộc HQ tấn công quy mô cấp Quân Đoàn. Cuộc HQ này quan trọng về chính trị lẫn chiến lược trong quân sự VNCH, quy mô nhất và cũng thành công nhất trong hơn 20 năm chống CS. Trận QT gồm các đơn vị thiện chiến như SĐ1BB, Nhảy Dù, BĐQ, TQLC, Thiết Giáp, trong đó SĐTQLC là nỗ lực chính tấn công vào Cổ Thành. Ngoài các phi tuần yểm trợ chiến lược lẫn chiến thuật của KQ Việt, Mỹ, còn có Hải Pháo, Pháo Binh trong 51 ngày đêm. Các chiến sĩ luôn đối đầu với địch, tinh thần căng thẳng, gian lao, nguy hiểm giành từng tấc đất với CS. Bộ tham mưu từ cấp QĐ, SĐ, LĐ

Sóng Thần

ngày đêm thường trực theo dõi, phối hợp hoá lực yểm trợ...Cuộc chiến với sự hy sinh vô bờ bến để quyết chiến thắng chứ không do may mắn, hoặc phép lạ nào.

Ngày 15/9/72 lá cờ Quốc Gia bay phát phới trên Cỏ Thành là ngày đáng vinh danh cho cho tất cả các chiến sĩ QLVNCH, không riêng TQLC, không quên bao chiến sĩ đã hy sinh và đã bị loại ra ngoài vòng chiến. Trong trận chiến gay go, chúng ta không thể phủ nhận công lao của Thiếu Tướng Tư Lệnh, người đã sát cánh với tất cả chiến sĩ Mũ Xanh trong những lúc hiểm nguy cũng như có những quyết định chính xác để đem lại chiến thắng vẻ vang. Để ghi lại chiến tích, tôi xin kèm hai công điện của Tổng Thống VNCH và Trung Tướng Tư Lệnh QĐ1:

***

Tổng Thống VNCH:

Tôi trân trọng yêu cầu Đại Tướng chuyển đến Trung Tướng Tư Lệnh QĐ1, Chuẩn Tướng Bùi Thế Lân Tư Lệnh Sư Đoàn TQLC cùng toàn thể đơn vị và chiến sĩ TQLC đã đánh tan Cộng Sản xâm lược ra khỏi thị xã và cố thành Quảng Trị, lời ngợi khen nồng nhiệt nhất, đồng thời lời khâm phục vô biên của tôi và toàn thể chính phủ hợp tại dinh Độc Lập sáng hôm nay 16/9/72. Bốn ngày trước khi đúc kết chiến dịch 3 tháng thừa thắng xông lên tái chiếm lãnh thổ và sau những tuần lễ đầy hy sinh gian khổ, toàn thể các đơn vị thuộc mọi Quân Binh Chủng địa đầu giới tuyến đã ghi thêm những nét vàng son sáng chói vào Quân Sử hào hùng của Dân Tộc. Một lần nữa tôi nhiệt liệt khen ngợi toàn thể anh em đã chiến thắng. Tôi nghiêng mình trước trước những chiến sĩ hy sinh cho đại nghĩa Dân Tộc.

Tôi sẽ đến thăm anh em.

Ký tên TTVNCH Nguyễn Văn Thiệu.

***

Trung Tướng Tư Lệnh QĐ1 & QKI :

Gởi Chuẩn Tướng Tư Lệnh Sư đoàn TQLC

Tôi đã nhìn thấy Quốc Kỳ tung bay trên nền trời Quảng Trị chỉ ít lâu sau khi những bàn tay kiêu dũng của anh em kéo lên từ trong Cỏ thành hôm 16/9/72. Tôi muốn thấy tại chỗ chiến thắng của

anh em ngay tại chiến trường, tự cảm thấy hãnh diện được chỉ huy Sư Đoàn TQLC trong một chiến dịch quy mô nhất của Quân Đội.

Từ Bến Hải đến Cà Mau, gót chân người chiến sĩ TQLC đã trải qua bao nhiêu thử thách và chiến thắng. Nhưng phải nói đây là lần đầu tiên Sư Đoàn TQLC phải chiến đấu trong hoàn cảnh đặc biệt, đối đầu với nhiều khó khăn nhất, với kẻ thù đông gấp bội. Vì thế chiến thắng Quảng Trị, đánh tan địch quân, giải phóng thị xã, là chiến thắng lớn nhất, lẫy lừng nhất.

Đầu tháng 5/72, khi Quảng Trị mất vào tay địch, Sư Đoàn TQLC đã trấn giữ được tuyến Mỹ Chánh và đã góp công đầu, cùng với các đơn vị của Sư Đoàn ND và Sư Đoàn IBB trong nhiệm vụ giữ Huế. Hàng trăm ngàn dân Trị Thiên đã phải di tản về Nam trước áp lực của địch, nhưng tại tuyến Mỹ Chánh anh em đã ngăn được sức tiến của quân thù.

Những cuộc tấn kích hạn chế, sau đó đã được tổ chức trong vùng Hải Lăng để dành lại thế chủ động và lung đoạn các kế hoạch tiếp tục tiến công của địch. Sóng Thần 5 ngày 13/5 tại Hải Lăng và Đa Nghi. Sóng Thần 6 ngày 24/5 tại Mỹ Thủy,

Sóng Thần 8 vượt tuyến Mỹ Chánh ngày 8/6 đã đánh vào địch những đòn nặng nề và đã chuẩn bị cho cuộc phản công của quân ta ngày 28/6/72 là ngày chiến dịch Lam Sơn 72 bắt đầu. TQLC và ND đã gây được bất ngờ cho địch, với một quân số bạn địch 1/4, anh em đã đẩy lui được địch, tiêu diệt phần lớn tiềm năng của chúng, và trận chiến gay go nhất đã khởi diễn từ ngày 27/7/1972 khi SĐTQLC tiếp nhận thị xã Quảng Trị từ SĐND. Chiến sĩ TQLC sau 51 ngày tiến chiếm từng tấc đất, từng ngôi nhà, đã dành lại toàn bộ thị xã QT, diệt được trên 14.000 tên địch, thu 4350 vũ khí, huỷ hay thu 71 khẩu pháo, 73 chiến xa tính từ đầu tháng 5/72.

Giặc đã dùng những sư đoàn chủ lực để giữ thị xã QT như các Sư Đoàn 304, 312, 325, với những kính nghiệm chiến trường ở Bắc, Trung và nhất là ở Điện Biên Phủ. Nhưng SĐTQLC đã đương đầu với chúng, dũng cảm hơn chúng và đã chiến thắng chúng. Chiến thắng đã được xây dựng với nhiều xương máu của các chiến sĩ, với sức chịu đựng vượt mức của anh em, nhờ sự chỉ huy khéo léo và tài ba của Chuẩn Tướng và SQ các cấp.

Tôi muốn qua thư này để tỏ lòng khâm phục của tôi đối với SĐ/TQLC, với những hy sinh vô bờ bến của các anh em, và hãnh diện được chỉ huy các anh em trong cuộc thử thách lớn nhất, trong chiến dịch quy mô nhất của Quân Đội.

Yêu cầu Chuẩn Tướng chuyển lời ngợi khen của tôi đến tất cả SQ, HSQ và BS, quân nhân các cấp của SĐTQLC.

Ký tên:

Tư Lệnh QĐI: Trung Tướng Ngô Quang Trưởng.

***

Ngày hôm nay, tôi ngồi viết lại những dữ kiện này để vinh danh tất cả quân nhân các cấp trong SĐTQLC những người đã hy sinh cũng như những người còn sống rải rác mọi nơi cùng những người đã hy sinh một phần thân thể cho cuộc chiến vừa qua. Riêng Thiếu Tướng Tư Lệnh cả đời đã đem tất cả tâm tư và công sức cho sự lớn mạnh của Sư Đoàn TQLC.

***

MX Tô Văn Cấp:

Tại BTL/SĐ ở Hương Điền, mỗi khi nghe tiếng trực thăng của Lạng Sơn bay về thì ai cũng tìm

vào chỗ khuất, dù sau giờ làm việc! Nhưng ông Tư Lệnh đang làm việc, anh em ngoài tiền tuyến đang trực chiến 24/24 mà nhân viên văn phòng BTL lại tà tà nên thấy ông thì né để khỏi bị rầy. Cứ như thế nên tiếng lành đồn xa, tiếng dữ đồn xa rằng “Ông khó”!

Nghe đồn ông khó nên hơn một năm làm việc ở P3/BTL Hương Điền, tôi chỉ trông thấy ông từ xa xa. Nói chính xác là hơn 10 năm ở Binh Chủng TQLC, tôi chỉ gặp ông hai lần, một lần trình diện TMT sau khi tình nguyện về TQLC. Lần thứ hai đề xin ông cho tôi được tiếp tục ở lại Binh Chủng sau khi tôi bị phân loại, giải ngũ, và Lạng Sơn đã chấp thuận cho tôi là TQLC tới giờ phút cuối cùng, tới ngày hôm nay.

Ồ hải ngoại, tôi cũng chưa bao giờ có dịp lại gần ông, nhưng vào khoảng năm 2011 khi ông từ Houston TX về Little Saigon chơi thì ông gọi tôi đến trong buổi họp mặt gồm có Đại Tá Phạm Văn Chung, các Trung Tá Phạm Nhã (Nha Trang), Đoàn Trọng Cáo (Can Trường), Đặng Bá Đạt và chị Khanh, chị Huy Lễ. Đây là lần đầu tiên trong đời, tôi được ngồi cùng bàn và nói chuyện với ông thật thoải mái với lối xưng hô “anh em” thay vì “thiếu tướng”.

Trước đó, với tư cách là chủ bút Đặc San Sóng Thần TQLC, tôi đã gửi thư yêu cầu Ông giải đáp những thắc mắc của tôi về trận Hạ Lào, có lẽ vì vậy mà ông gọi tôi đến. Trước khi tôi hỏi thì Trung Tá PB Đoàn Trọng Cáo đã hỏi trước:

Can Trường: Thưa Thiếu Tướng vì sao mà Thiếu Tướng cho lệnh tôi lãnh đạn chiếu sáng quá nhiều trước khi quân ta tiến vào Hạ Lào?

Lạng Sơn: Tôi đã tiên liệu TQLC chúng ta sẽ phải cần rất nhiều đạn chiếu sáng để định hướng di chuyển trong rừng, nhất là về ban đêm. Khi LĐ3 Dù của Đại Tá Thọ đã chiến đấu tới viên đạn cuối cùng thì cái gai còn lại đối với VC là LĐ147/TQLC nên chúng đã chữa tất cả các mũi dùi vào LĐ147. Các anh đã biết TQLC chúng ta rút cuối cùng và rút ban đêm...

Nha Trang: Nhờ đạn PB chiếu sáng mà TĐ7/TQLC của tôi rút lui ban đêm đúng hướng và đến nơi tương đối được an toàn và đầy đủ...

Tôi có rất nhiều câu hỏi, nhưng thấy Lạng Sơn mệt và nói rất nhỏ nên chỉ vắn tắt:

Sóng Thần

Cần Thơ: Thừa Lạng Sơn, Hạ Lào là cuộc hành quân kỳ quái, hành quân vào đất địch lại tiết lộ bí mật cả tháng trời để địch chuẩn bị...tại sao vậy?

Lạng Sơn: Chúng ta biết điều vô lý đó, nhưng đây là lệnh của Tổng Thống, theo những gì tôi biết, sau lưng TT là một bóng đen muốn làm giảm sức chiến đấu của các đơn vị thiện chiến như SĐIBB, ND, TQLC.

Cần Thơ: Có tin đồn Lạng Sơn cãi lệnh QĐ nên không được lên tướng?

Lạng Sơn: Tôi đã nghe rất nhiều tin đồn, có những tin đồn muốn “đốt” tôi, tin đồn ngay trong anh em ta, nhưng tin đồn thì cải chính làm gì. Chuyện tôi cãi lệnh thì tóm tắt thế này: Trước mặt cố vấn Mỹ QĐ, ông TL/QĐ bảo tôi thả TĐ8 của Phán vào lại Tchepone sau khi đơn vị bạn đã rút, còn địch thì tràn ngập! Tôi hỏi vào để làm gì thì không có câu trả lời. Một cái lệnh chết người! Không phải vài người mà hàng ngàn đứa con của tôi thì làm sao tôi thì hành. Dĩ nhiên tôi biết hậu quả, nếu không có lệnh từ “Saigon” thì tôi bị tòa án QS hỏi thăm rồi, còn chuyện lên lon hay không không thành vấn đề miễn sao tiết kiệm xương máu của anh em...

Có lẽ trong chúng ta, các cấp chỉ huy từ trung đội trưởng trở lên, ít nhất cũng đã một lần bị gặp hay chính chúng ta đã ra cái lệnh “lạc” như trên và hậu quả là gặp nhiều phiền toái. Tôi thông cảm với ông, tôi kính phục ông về nghệ thuật chỉ huy và lãnh đạo trong trường hợp này. Tôi còn nhiều câu hỏi nữa nhưng thấy Lạng Sơn vừa ho vừa thở mệt, nói nhỏ nên tôi tạm ngưng. (Chị Huy Lễ có thâm âm cuộc nói chuyện và sau này đưa cho tôi nhưng rề và nhỏ quá không nghe được, tôi đã chuyển cho THT để tùy nghi). Khi ra về Lạng Sơn còn nói nhỏ với tôi:

Có dịp tôi sẽ kể cho chú nghe tất cả những gì về Hạ Lào, Quảng Trị và nội bộ Sư Đoàn

Lạng Sơn còn nhắc lại câu trên thêm hai lần nữa nhưng tôi vẫn chưa có dịp đến để nghe ông “tiết lộ”. Lần cuối cùng tôi gửi email cho Lạng Sơn yêu cầu ông viết lời tựa cho cuốn Quân Sử TQLC thì ông bảo tôi lên San Jose’ gặp ông... Dĩ nhiên là tôi biết ông không thể ngồi mà viết, tôi còn đi làm nên có gợi ý với anh Hội Trưởng TQLC

Bắc CA là dùng cassette thu âm dùm tôi, nhưng chưa thực hiện được thì Lạng Sơn mệt dần...!

Kính thưa Lạng Sơn, đã có lần Lạng Sơn gọi điện thoại cho tôi và hỏi sao không đăng bài viết đó vào đặc san Sóng Thần? Tôi đã giải thích với Lạng Sơn là không nên, bài viết có nội dung “kính chẳng bỏ phiền”, Lạng Sơn đã hài lòng: “chú nói đúng, bỏ đi”. Lạng Sơn đã luôn lắng nghe ý kiến của thuộc cấp.

Ít nhất đã hai lần tôi góp ý với Lạng Sơn là không nên nghe “tin đồn”, không nên trả lời phỏng vấn của bất cứ báo chí hay người nào gọi là làm truyền thông, tin tức và hình ảnh loan đi bị cắt xén rất dễ gây ngộ nhận.

Nay Lạng Sơn về với các chiến hữu đã đi trước, bỏ lại sau lưng mọi khen chê. Lạng Sơn ra đi thật thanh thản, ra đi với nụ cười có tình yêu cuối đời như tình yêu mới thuở ban đầu, ra đi ở tuổi 82 đại thọ, đại phúc. Xin chúc mừng Lạng Sơn.

Nếu được nói với Lạng Sơn thì tôi xin thưa:

Lạng Sơn là một “ông tướng” tiền tuyến.

Từ Hạ Lào 1971 đến 1975, BTL/SĐ ở địa đầu giới tuyến, “đinh Tướng Tư Lệnh” là hàm bao cát nằm sát bên Trung Tâm Hành Quân, “đinh Tư Lệnh Phó” cũng là hàm bao cát. TQLC sát cánh bên nhau, từ B2 tới Tướng Tư Lệnh ở tiền tuyến. Khi có tiếng súng nổ là có tiếng Lạng Sơn trên máy, khi đàn em xung phong vào mục tiêu thì có các anh Cả, anh Sáu, anh Năm, anh Tư, anh Ba, anh Hai, anh Nhất ngay sau lưng.

Lạng Sơn là Tướng Tư Lệnh Chiến Trường, là cấp chỉ huy và lãnh đạo giỏi của QLVNCH.

***

Mx Trần Thị Huy Lễ TP/XH/SĐTQLC

Là Trưởng phòng xã hội của BTL/SĐTQLC dưới quyền chỉ huy của Lạng Sơn, tôi được ông chỉ thị phải hoàn tất thật chu đáo bất cứ việc gì có liên quan đến gia đình binh sĩ, tử sĩ, cô nhi quả phụ và TPB, mỗi khi tôi trình lên vấn đề gì là được ông chấp thuận và tận tình giúp đỡ. Lạng Sơn đã chỉ thị cho các đơn vị liên hệ để giúp tôi để thành lập các trường học và các nhà hộ sinh ngay trong các trại gia binh TQLC.

Ông luôn nhắc tôi để ý đến ban XH tại trại gia binh, phải đi đến từng nhà, nếu có con em từ 3 tuổi trở lên là phải đưa các em đến trường học. Về mặt xã hội khi vợ con đau ốm, sanh nở đã có nhà hộ sanh tại các trại gia binh, hoặc bệnh viện Lê Hữu Sanh. Với các gia đình tử sĩ, các NQN/XH trực tiếp săn sóc vợ con cho đến khi tử sĩ được chôn cất hoặc đưa về nguyên quán.

Những năm sau, từ 1971 cho đến 1975, BTL/SĐTQLC đóng tại địa đầu giới tuyến, nên hàng tháng, vài lần tôi phải từ Saigon ra Hương Điền để trình lên Lạng Sơn diễn tiến công việc của PXH tại hậu cứ. Ông có trí nhớ rất dai, những vấn đề ông đã chỉ thị lần trước mà không thấy tôi viết trong bản tường trình kết quả ông đều hỏi lại.

Ngoài những chỉ thị cho chúng tôi phải thật chu đáo công tác xã hội, ông luôn nhắc nhở chị em chúng tôi phải luôn luôn sống và làm việc theo đúng tác phong của một NQN/TQLC, làm gương cho nếp sống lành mạnh tại các trại gia binh.

Lạng Sơn vị Tư Lệnh Sư Đoàn Tiên Tuyến đang đối đầu trực diện với nhiều sư đoàn địch quân, hàng giờ hàng phút phải đối phó với vô vàn khó khăn, thời gian của ông quý vô cùng, liên quan tới nhiều sinh mạng, vậy mà ông vẫn dành cho hậu cứ những ưu ái, ông luôn nhắc nhở và chỉ thị cho Phòng Xã Hội chúng tôi không được phí phạm thời gian mà tất cả để lo cho gia đình binh sĩ như ông đang làm ngoài tiền tuyến.

Tướng BÙI THẾ LÂN là một cấp chỉ huy tài giỏi, luôn luôn có mặt tại chiến trường trong những trận chiến khốc liệt để giữ vững tinh thần cho các cấp. Tôi rất kính phục ông về đức tính thanh liêm chính trực, tuy nghiêm khắc nhưng đầy lòng nhân ái.

Thượng Đế đã ân thưởng cho Lạng Sơn ra đi

thật nhẹ nhàng bình thản với trên môi còn mỉm một nụ cười, sau một giấc ngủ từ nửa đêm về sáng, và ông không bao giờ trở dậy nữa. Ông đã mãn nguyện với Hạnh Phúc thật sự của tình yêu ĐÀU ĐỔI và tìm lại được để theo ông đến TÌNH YÊU CUỐI ĐỜI

THỦY chung cho tới tận mai sau
QUÂN kỹ, quân phong đứng hàng đầu
LỤC địa sơn xuyên xanh áo mã.
CHIẾN binh các cấp quận lòng đau.

Cầu nguyện Thiếu Tướng BÙI THẾ LÂN sớm về Phật Quốc.

Nam mô tiếp dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật.

***

Bà Bùi Thế Lân, Nữ Danh Vũ Tuyệt Khanh:

Giờ đây Anh đã ra về nơi vĩnh hằng, nhưng mỗi khi trông thấy bộ quân phục TQLC là tôi nhớ tới Anh. Tôi quý trọng bộ quân phục mà anh Lân cùng các đồng đội của anh đã mặc, đang mặc. Tôi đã ngưỡng mộ bộ quân phục TQLC ngay từ lần đầu tiên khi trông thấy TQLC Bùi Thế Lân. Nay Anh vĩnh viễn từ giã các chiến hữu và gia đình, nỗi buồn nào tả xiết! Nhưng tôi còn được niềm an ủi như vẫn ở bên Anh, vì nơi đây tôi vẫn còn trông thấy các chiến hữu của Anh trong bộ quân phục. Tôi rất hạnh diện đã, đang, và mãi mãi được là một thành phần nhỏ bé trong đại gia đình TQLC.

Bài hát Thủy Quân Lục Chiến Hành Khúc là bài hát mà tôi trân trọng nhất, thích nghe nhất và vẫn nghe đi nghe lại nhiều lần. Mỗi lần nghe “Cờ Bay Cờ Bay ...” là mỗi lần tôi lại rơi nước mắt nhớ tới Anh. Nghe những lời ca hùng hồn đầy xúc động ấy trái tim tôi lại thổn thức đầy xúc cảm rồi lại nghẹn ngào.

Cho đến bây giờ đối với tôi, Anh Lân không phải là một người anh hùng duy nhất, mà tất cả các anh em Mũ Xanh trong bộ quân phục TQLC đều và luôn luôn là những người anh hùng trong trái tim tôi, mãi mãi cho đến cuối đời.

Xin chân thành tạ ơn tất cả các anh TQLC đã dành cho Lạng Sơn những niềm quý mến lúc đương thời cũng như khi đã ra đi.